

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Men som sagt mener jeg ikke, at alle problemerne er løst gennem denne filmlov. Bl.a. er hele problematikken i forbindelse med video kun kommet lidt ind i loven, men det vil nok vise sig i løbet af de næste par år, hvordan udviklingen vil ske på det område, og derfor er vi meget godt tilfreds med, at der er en revisionsparagraf, der siger, at loven skal genoptages i 1986-87.

Poulsgaard (FP):

Operationen gik godt, patienten døde! Man var næsten ved at kunne skrive den overskrift over det filmlovforslag, vi diskuterer her. Det gik godt, men patienten døde. Hvornår har I fået en hæderlig og ærlig film for de penge, I bevilger? Man kan nævne en film som »Linda og Thorvald« f.eks.; det er det reneste makværk, der nogen sinde er blevet præsenteret, men vi skulle bruge 4 mill. kr. til det. Nu er vi i den situation, at den branche, der skal have pengene, faktisk er tilfreds; det er ikke ret tit, at de er tilfredse, men de er det denne gang. Jeg kan da godt forstå, at SF står heroppe og er så glade og lykkelige. Men jeg kan ikke forstå, at en hr. Bertel Haarder og en hel masse andre gang på gang står og siger i radio og fjernsyn, at vi skal spare, nu må statens udgifter sættes ned, nu er der ikke plads for de mindste udvidelser af statens udgifter. De samme partier sidder i kulturudvalget og er så ivrige efter at pøse penge ud.

Jeg forstår ikke, at kulturministeren ikke vil tage imod det forslag, jeg kom med oppe i kulturudvalget, for vi ved jo, at også hr. Søren Hansen fra socialdemokratiet har sagt, at vi skal bruge dobbelt så mange penge på kulturen, og ministeren har gang på gang sagt, at hun må sørge for, at kulturen får sin rigelige andel. De sidder deroppe i kulturudvalget og er ved at falde over deres egne ben af iver efter at bruge mange flere penge til filmloven, og så tager ministeren ikke imod sådan et tilbud. Forstå det, hvem der kan; jeg forstår det i hvert fald ikke. Men det kunne jo være, at der også i socialdemokratiet er en lille smule realitetssans tilbage. Men det er disse sparehelte, specielt venstre, der simpelt hen kan bruge penge nok.

Det er jo en død lov, vi behandler: dansk filmproduktion i traditionel forstand er død,

fremtidens film bliver videofilmen, uanset om I kan lide det eller ej.

Og så alle de børnekonsulenter! I en tid, hvor vi herinde har så travlt med demokratiseringsprocessen, hvor alt skal demokratiseres og ud i så mange beslutningsled, som man overhovedet kan få det, hvor man kan snakke og snakke det hele ihjel, giver man to mennesker lejlighed til at afgøre, hvilke film der skal laves fremover i dette land. Man skal i hvert fald være SF'er for at synes, at det er godt.

Men lovforslaget kommer igennem, og vi vil selvfølgelig medvirke mest muligt til, at loven bliver så dårlig som overhovedet muligt. Vi vil naturligvis stemme imod lovforslaget ved dets endelige vedtagelse, det er da klart, dummere er vi da ikke . . . (*Munterhed*) . . . – nå ja, I må godt grine – men det er ikke sikkert, at jeres børn og børnebørn griner. Vi får et underskud i år, der nærmer sig 80 mia kr. Der er andre brancher, det måske var bedre at hjælpe end filmbranchen. Hvad kunne I gøre ved Surløkkefamilien? Kunne I hjælpe Surløkkefamilien? Dem kunne I ikke hjælpe, nej, nej, det var ikke vores bord, men I kan sende Jørgen Leth til Haiti, han kan ligge dernede og sole sig og så lave en film nede på Haiti, og det kan han bruge 4 mill. kr. til. Hvis det er sund fornuft, så befri mig for sund fornuft. Jeg vil godt med ned til Haiti og sole mig dér.

Som sagt, vi kan stemme for ændringsforslag nr. 6, 9, 12, 14 og 20. Så vil jeg lykønske ministeren med, at hun har haft sådan et held med dette her, men stakkels Danmark!

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Kære hr. Poulsgaard, vi er et lille sprognråde; der er ikke noget forkert i, at vi giver en håndsrækning til produktion af danske film.

For at berolige hr. Poulsgaard kan jeg oplyse, at hver eneste af de film, der laves, kan indspilles på video. Der findes ingen film, der ikke kan indspilles på video og komme ud i hvert eneste danske hjem, hvor de kan spilles på den private videooptager. Selv Danmarks Radio planlægger at lave flere og flere udsendelser på video til salg på markedet, så den bekymring behøver hr. Poulsgaard ikke at have.